

Inskrift:

+ **suarthaufpi** + **ak** + **uifari** + **auk** + **uibiaurn** + **auk** + **onutr** + **raistu** + **stain** + **pina** + **faruki** + **fapr** + **sina**
 5 10 15 20 25 30 35 40 45 50 55 60 65

Svarthaufði ok Viðfari ok Vibíorn ok Anundr ræistu stein þenna faruki, faður sinn.

»Svarthövde och Vidfare och Vibjörn och Anund reste denna sten (efter) **faruki**, sin fader.»

Till läsningen: Icke stungna äro 15, 24, 51, 65 i. Hst av 17 a står i en remna; bst är tydlig. 46 t har bst endast t. h.; den vänstra har sannolikt aldrig varit ristad. 57 u är ej fullt så djupt ristad som övriga runor, men är dock säker. — B 671: **uipbiurn**, **ristu**, **stean** **fau - ki**. — Boije: **uibiaurn**, **ristu**, **stnan**, **faruki**. — Brate: **uibiaurn**, **raistu**, **stain**, **faruki**.

Namnet *Svarthaufði* förekommer i Södermanland även Sö 57, 58; se E. Wessén, *Nordiska namnstudier* (1927), s. 72. Förleden i **uifari** är sannolikt *við-*; sålunda 'han som färdas vida'. Namnet är ej sällsynt i uppländska inskrifter: L 574 Karsby, Lagga sn, L 389 Skillinge, Sollentuna sn, L 67 Sanda, Skoklosters sn(?). *Vibíorn* också Sö 44 och Sö 226. Slutet av inskriften måste innehålla felristningar. Då preposition 'efter' saknas efter *ræisti stein þenna*, ville man i **faruki** förmoda en dativ, men häremot strider den anslutna appositionens form. Man kunde vara frestad att i **faruki** se en felristning för **farulfi**; även det följande **fapr** + **sina** måste ju innehålla en felristning. Om namnet *Farulfr* se Sö 238.

257. Älby, Ösmo sn, Sotholms hd.

Pl. 1: B 674.

Litteratur: B 674, L 831. Ransakningarna 1667—84.

Avbildning: P. Helgonius (i Peringskiölds Monumenta Sudermanniae, där signaturen »DSt» är ändrad till »P.H.»), och B 674).

Om runstenarna vid Älby se ovan Sö 256.

Inskrift (enligt B 674):

kynuar · lit × r - t... --- s - a eftir × alfkit × - oru - ur · sun

Gunnvar let æftir Alfketil, broður sun ...

»Gunnvar lät efter Alvkel, (sin) brorson.»

Runan 2 y är i det bättre avtrycket hos Peringskiöld tydligt stungen. Emellertid kan man förmoda, att det varit en naturlig fördjupning i stenen, som Helgonius uppfattat som huggen prick. *Gunnvar* kan här vara ett mansnamn (liksom i L 1235 Skeppersta, Smål., L 1590, 1591 Stenkumla, Gottl.) eller ett kvinnonamn (som i L 661 Rinkaby, Danderyds sn, Uppl., T 60 Eggvena, Vgl., T 64 Leksberg, Vgl.). — **alfkit** är väl sannolikt felläsning (eller felristning) för **alfkil**. Namnet *Alfketill* synes f. ö. icke vara belagt.

258. Älby, Ösmo sn, Sotholms hd.

Pl. 126. Pl. 14: B 1141.

Litteratur: B 1141, L 830. Ransakningarna 1667—84; S. Boije, Anteckningar (ATA); E. Brate, Sveriges runinskrifter (1926), s. 126.

Äldre avbildningar: P. Helgonius (i Peringskiölds Monumenta Sudermanniae, där träsnittets signatur »DS» blivit rättad till »P.H.»), och B 1141); Brate (ATA).

Om runstenarna vid Älby se ovan Sö 256.

Höjd 1,55 m., bredd (nedtill) 1,12 m. Ristningen är grund och mycket illa huggen. Den är därför delvis osäker och svårläst.

Inskrift:

× **firpkari : rasi : stan : pinsi : iftr : kuiban : suni : sinum .**

5 10 15 20 25 30 35 40

Færd-Kari ræisti stæin þensi æftir Guðbiorn(?), syni sinum.

»Färd-Kåre reste denna sten efter Gudbiorn(?), åt sin son.»

Till läsningen: 2 i är möjligen stunget. Icke stungna äro 18, 22 i, 33 u, 26 k. 6 a har en mycket kort bst; troligen avses dock a. Efter 8 i finnes ett skiljetecken : (tyvärr ej ifyllt å foton). Bst i 10 a liknar snarast ett kort n-streck. Fr. o. m. 27 u är inskriften mycket svårläst och flera runor osäkra. 27 u är otydligt. 28 i saknar tydlig bst, men möjligen har en sådan funnits; snarare l än þ. — B 1141: **firpkara, rast, þansi, kilban : suak : niarm.** — Boije: **firpkara, risi, ki -- an : suni : sinum.** — Brate: **firpkari, risi, þansi** (l. **þansa**), **kj - ban** (l. **kupban**): **suni : sinum.**

Huruvida den mycket osäkra läsningen **kuiban** verkligen återger ett mansnamn *Guðbiorn* är naturligtvis helt ovisst. Om detta namn se Sö 177. Egendomligt är, att den följande bestämningen står i dativ: **suni : sinum.** Om namnet *Kari* se Sö 217.

259. Alby, Österhaninge sn, Sotholms hd.

Pl. 127.

Litteratur: D 8vo 11. G. Upmark, Öster- och Västerhaninge hushållsgilles handlingar, Sotholms härad 1, s. 39; S. Boije, Anteckningar (ATA).

Äldre avbildningar: Dybeck a. a.; Upmark (ATA); Brate (ATA).

Runstenen, som är ett fragment, befinner sig omkring 200 m. NNÖ om gravkapellet på Österhaninge nya kyrkogård, på östra sidan av en lövskogsklädd backe, 2 m. från dikeskanten som begränsar höjden mot åkern. Marken tillhör Alby, som ligger tämligen långt därifrån i NV, på andra sidan om skogsbacken och en bred dalgång. Inskriften är vänd mot Ö.

Det bevarade fragmentet har utgjort själva fotstycket av stenen. Dess höjd är 0,50 m., bredd 1,04 m. På Dybecks tid funnos ytterligare tre små stycken, med rester av ristning. De saknades redan vid Boijes besök 1885 och ha sedermera ej heller kunnat återfinnas. Tydligen har stenen bräckts av och splittrats i flera delar, som sedermera ha blivit bortförda. Fotstycket står sannolikt kvar på runstens ursprungliga plats.

Inskrift:

...**kar : !..... brupru :** (På ett av fragmenten hos Dybeck:) **þa**

brupru är sannolikt fel för **brupur**. Karakteristiska till sin form äro de tre r-runorna, även den första runan, **k**, med sitt gaffelliknande utseende.

260. S. Betby, Österhaninge sn, Sotholms hd.

Pl. 128.

Litteratur: Rapport till K. Befallningshafvande i Stockholms län från länsmannen L. E. Norman 10.11.1869 (ATA); Brev från Robert Brouhn 25.7.1869 (ATA); S. Boije, Anteckningar (ATA); E. Brate, Sverges runinskrifter (1922), s. 123.

Äldre avbildningar: Brouhn a. a.; Brate (ATA).

29—35481. Södermanlands runinskrifter.